

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση,
σε θέματα Θεάτρου Σκιών, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης
Περίοδος Α' Τεύχος 76 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2026

2026

Ποιοι παλιοί μάστορες της τέχνης έφυγαν τον ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ

7 Ιανουαρίου 1979: Μνήμη Βασίλαρου (Βασίλειου Ανδρικόπουλου), ενός εκ των τριών κορυφαίων καραγκιοζοπαιχτών της «Τριανδρίας» του πατρινού Θεάτρου Σκιών (1899-1979).

18 Ιανουαρίου 1998: Μνήμη Ορέστη (Ανέστη Βακάλογλου), ταλαντούχου καραγκιοζοπαιχτή του πατρινού Θεάτρου Σκιών (1922-1998).

26 Ιανουαρίου 1985: Μνήμη Μανώλη Μαντζουράνη, «επάξιου» βοηθού και μαθητή του Αντώνη Μόλλα (1917-1985).

Γεννήθηκε στην Καλλιθέα. Δραστηριοποιήθηκε καλλιτεχνικά στην Αθήνα, στην Θεσσαλία, στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα, στην Πελοπόννησο, στα νησιά του Αιγαίου και στην Κρήτη. Σύμφωνα με τον Μιχάλη Ιερωνυμίδα, «λέγεται ότι ο Μαντζουράνης, εκτός από το ότι παρίστανε με τον τρόπο που παρίστανε ο Μόλλας, όπως έκαναν και οι άλλοι μαθητές του, ήταν ο μόνος που είχε πάρει και το ηχώχρωμα της φωνής του».

29 Ιανουαρίου 1989: Μνήμη Σωτήρη Ασπιώτη, ταλαντούχου καραγκιοζοπαιχτή του πατρινού Θεάτρου Σκιών και κορυφαίου κουκλοπαίχτη-ανδρικο-λοπαίχτη (1926-1989).

Συνέβησαν στη Ελλάδα τον Ιανουάριο

Από αυτό το τεύχος εγκαινιάζεται μια καινούργια πρώτη στήλη, που θα αφορά τα ιστορικά γεγονότα που συνέβησαν στην Ελλάδα.

Τον Ιανουάριο, στην Ελλάδα, ιστορικά, συνέβησαν σημαντικά γεγονότα, όπως η άφιξη του Όθωνα (1833), η θεμελίωση της Βουλής (1836), η ανάληψη πρωθυπουργίας από Τσαλδάρη (1947) και Κορυζή (1941), η ψήφιση του πρώτου Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας (1837) και η ένταξη στην ΕΟΚ (1981), ενώ τον Ιανουάριο του 2025 είχαμε εξελίξεις στον πόλεμο της Γάζας και συγκρούσεις σε Κολομβία.

Σημαντικά γεγονότα Ιανουαρίου στην Ελλάδα:

1833: Άφιξη του βασιλιά Όθωνα στο Ναύπλιο, αρχή της βασιλείας του.

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ:

Πάνος Β. Καπετανίδης

Τηλέφωνο: 210 46 16 664

Διόρθωση κειμένων:

Θωμάς Αθ. Αγραφιώτης

Εξώφυλλο:

Πάνος Καπετανίδης

Τα κείμενα, που φιλοξενούνται στο ψηφιακό έντυπο **“Ο Καραγκιόζης Αλογόκριτος”**, εκφράζουν τις προσωπικές απόψεις των συντακτών τους, κάτι που δεν συνεπάγεται υποχρεωτικά και την αποδοχή τους από τους υπεύθυνους της ύλης του.

1836: Θεμελίωση των παλαιών ανακτόρων (σημερινή Βουλή των Ελλήνων).

1837 (24/1): Ψηφίζεται ο πρώτος Κώδικας Οδικής Κυκλοφορίας στην Ελλάδα.

1941 (29/1): Μετά τον αιφνίδιο θάνατο του Ιωάννη Μεταξά, ο Αλέξανδρος Κορυζής αναλαμβάνει πρωθυπουργός.

1947 (25/1): Ο Κωνσταντίνος Τσαλδάρης γίνεται πρωθυπουργός.

1981 (1/1): Η Ελλάδα εντάσσεται ως πλήρες μέλος στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ).

Το ευρώ κυκλοφόρησε στην Ελλάδα σε φυσική μορφή (χαρτονομίσματα και κέρματα) την 1η Ιανουαρίου 2002, αντικαθιστώντας τη δραχμή.

Διεθνή Γεγονότα του Ιανουαρίου (που αφορούν την Ελλάδα ή είναι σημαντικά):

1941: Θάνατος του Ιωάννη Μεταξά, γεγονός κομβικό για την ελληνική ιστορία.

2025 (Ιανουάριος): Γεγονότα, όπως η συμφωνία κατάπαυσης του πυρός στη Γάζα και συγκρούσεις στην Κολομβία (19/1), καταγράφονται στα «Γεγονότα Ιανουαρίου 2025». (Η πηγή δεν σχετίζεται άμεσα με την Ελλάδα, αλλά είναι μέρος των αποτελεσμάτων).

ΑΛΟΓΟΚΡΙΤΕΣ ΓΝΩΜΕΣ

του Πάνου Καπετανίδη

Η αντιδημοκρατική συμπεριφορά των αγροτών

Δεν ξέρω πώς θα έχει εξελιχθεί το ζήτημα των παράνομων αποκλεισμών των δρόμων από τα τρακτέρ των αγροτών, μέχρι την έκδοση του «Αλογόκριτου» (76ου τεύχους, Ιανουαρίου 2026), παρόλα αυτά το παράνομο κλείσιμο των εθνικών δρόμων, τελωνείων, αεροδρομίων και λιμανιών συντελέστηκε. Ακόμα μια φορά, με την κυβέρνηση να μην απαντά (όπως όφειλε στη νομιμότητα) σε αυτή την επαναλαμβανόμενη παρανομία, σχεδόν κάθε χρόνο, κοντά στις γιορτές των Χριστουγέννων, δηλαδή χειμώνα, που οι αγρότες τη βγάζουν στα καφενεία.

Δεν μιλάω για τα δίκαια ή άδικα αιτήματά τους, παρά ΜΟΝΟ για το κλείσιμο των δρόμων και μάλιστα για πάρα πολλές μέρες.

Ειλικρινά, εξοργίζομαι να βλέπω αγροτοσυνδικαλιστές να προαναγγέλλουν τα καμώματά τους μπροστά στις κάμερες, καμώματα που στρέφονται ενάντια σε άλλους εργαζόμενους και επαγγελματίες, που χωρίς να παίρνουν καμία επιδότηση, εμποδίζονται να πραγματοποιήσουν τις αναγκαίες μετακινήσεις τους.

Στόχος αυτών των συνδικαλιστών είναι να κατασυκοφαντήσουν την κυβέρνηση ως ανάληκτη και μέσω αυτής την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την οποία, όπως ενημερώθηκα, μέσα από τα γραφόμενα στα ΜΜΕ, η αγροτική οικονομία απομυζά από τους πόρους της Ε.Ε. το ένα τέταρτο του προϋπολογισμού της.

Στο διάλογο με τον πρωθυπουργό, που δεν προσήλθαν οι αγροτοσυνδικαλιστές, από τον κατάλογο με τα **27 αιτήματα**, που του αποστέιλανε, τα **16 έχουν ήδη ικανοποιηθεί** ή αντιμετωπίζονται θετικά, **4 βρίσκονται υπό επεξεργασία** ή συζήτηση, προκειμένου να βρεθεί λύση και μόνο **7 δεν μπορούν να επιλυθούν**, είτε γιατί προσκρούουν σε βασικούς ευρωπαϊκούς

Σκίτσο Ιερώνυμου Ράμφου

κανόνες και στη λειτουργία της ΚΑΠ, είτε γιατί είναι ανέφικτα δημοσιονομικά.

1. Επιστροφή στους πραγματικούς παραγωγούς των ποσών του ΟΠΕΚΕΠΕ που υπεξαιρέθηκαν.

Ναι, η κυβέρνηση έχει δεσμευθεί για αυτό, μόλις τελεσιδικήσουν οι υποθέσεις.

2. Να μην μεταφερθεί ο ΟΠΕΚΕΠΕ στην ΑΑΔΕ.

Όχι, το αίτημα αυτό δεν γίνεται αποδεκτό.

3. Καταβολή των εκκρεμών ενισχύσεων.

Έχουν ήδη καταβληθεί 3,2 δισ. ευρώ για το 2025, επίκειται εκταμίευση ακόμα 600 εκ. έως το

τέλος του έτους, ενώ πέρυσι καταβλήθηκαν συνολικά 3,1 δισεκατομμύρια.

4. Κατώτατες εγγυημένες τιμές.

Το αίτημα δεν υφίσταται στην ελεύθερη αγορά, για αυτό υπάρχουν και οι επιδοτήσεις.

5. Μέτρα μείωσης κόστους παραγωγής.

Έχει ήδη μειωθεί ο ΦΠΑ σε αγροτικά μηχανήματα, ζωοτροφές και λιπάσματα. Η μείωση φόρου εισοδήματος ισχύει και για τους αγρότες, υπό συζήτηση οι ρεαλιστικές προτάσεις.

6. Μείωση τιμής του αγροτικού ρεύματος στα 7 λεπτά.

Η ΔΕΗ επεξεργάζεται πρόταση για φθηνότερο ρεύμα στους αγρότες.

7. Κατάργηση Χρηματιστηρίου Ενέργειας.

Το Χρηματιστήριο Ενέργειας λειτουργεί σε όλη την Ε.Ε..

8. Επιστροφή του ΕΦΚ στην αντλία.

ΑΑΔΕ και Υπουργείο Οικονομικών επεξεργάζονται εφαρμογή του μέτρου με ψηφιακά μέσα.

9. Αναπλήρωση χαμένου εισοδήματος για προϊόντα σε τιμές κάτω του κόστους.

Η αναπλήρωση εισοδήματος για φαινόμενα που ο Πυλώνας 1 καλύπτει εισοδηματικά υπονομεύει βασική αρχή της ΚΑΠ. Η κυβέρνηση, ωστόσο, στηρίζει τους παραγωγούς με 178 εκατ. μέσω του Μέτρου 23.

10. Ολοκλήρωση έργων υποδομής.

Σε εξέλιξη έργα της Γενικής Γραμματείας Ενωσιακών Πόρων και Υποδομών ύψους 600 εκατ. ευρώ. Σε ισχύ το πρόγραμμα ΥΔΩΡ για έργα υποδομής όπως Ταυρωπού, Υπερείων Νέστου κλπ..

11. Αποζημίωση 100% από τον ΕΛΓΑ.

Πρωθείται άμεσα η αλλαγή στον κανονισμό για κάλυψη 100%.

12. Σύνδεση επιδότησης με παραγωγή και ζωικό κεφάλαιο.

Είναι το βασικό αίτημα της Ελλάδας στη νέα ΚΑΠ.

13. Κατάργηση ΕΤΑΚ-ΚΑΕΚ σε χωράφια κάτω των 20 στρεμμάτων.

Υπάρχει ήδη σχετική ρύθμιση και γίνονται κανονικά οι πληρωμές.

14. Να σταματήσουν οι παράνομες ελληνοποιήσεις.

Εντείνονται οι έλεγχοι για τις παράνομες ελληνοποιήσεις.

15. Να σταματήσουν οι εισαγωγές.

Οι εισαγωγές σε μία ελεύθερη αγορά είναι αποτέλεσμα της ισορροπίας προσφοράς και ζήτησης.

16. Πάγωμα οφειλών σε ασφαλιστικούς οργανισμούς, ΚΕΑΟ, ΔΟΥ, τράπεζες κλπ..

Ισχύει για όσους έχουν πληγεί από φυσικές καταστροφές.

17. Να μην μειωθούν οι πόροι της νέας ΚΑΠ.

Σε εξέλιξη οι διαπραγματεύσεις στις Βρυξέλλες για το νέο ΠΔΠ, η κυβέρνηση θα πετύχει το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

18. Κατάργηση ηλεκτρονικού δελτίου αποστολής στο χωράφι.

Διαθέσιμη η δωρεάν εφαρμογή myDATAapp. Να συζητηθούν λύσεις αυτοματοποίησης για πιο φιλική χρήση.

19. Άμεσος διπλασιασμός των αγροτικών συντάξεων.

Ανέφικτο το μέτρο δημοσιονομικά, κοστίζει 3,6 δισεκατομμύρια.

20. Εμβολιασμός κατά της ευλογιάς.

Δεν υπάρχει εγκεκριμένο εμβόλιο από την Ε.Ε., ενώ αντιτίθεται η επιστημονική κοινότητα.

21. Πλήρης αποζημίωση για θανατώσεις λόγω ευλογιάς.

Η αποζημίωση για θανατωθέντα ζώα είναι έως 250€, όταν η υψηλότερη στην Ε.Ε. είναι 90€.

22. Μέτρα στήριξης για ανασύσταση κοπαδιών.

Η κυβέρνηση έχει δεσμευθεί, μόλις εκριζωθεί η ευλογιά.

23. Πάγωμα πληρωμών σε ΔΕΚΟ, ταμεία όσο διαρκεί η νόσος της ευλογιάς.

Ισχύει ήδη η αναστολή, έχει νομοθετηθεί έως τις 31/12/2026.

24. Άμεση πληρωμή των κτηνοτρόφων.

Έχουν ήδη διατεθεί 187 εκατ. και ανακοινώθηκε η χορήγηση επιπλέον 80 εκατ. μέσω ΟΠΕΚΕΠΕ.

25. Ένταξη της μελισσοκομίας στα επενδυτικά προγράμματα.

Στα Σχέδια Βελτίωσης προβλέπεται η ένταξη του κλάδου, όπως και στα προγράμματα του Στρατηγικού Σχεδίου ΚΑΠ.

26. Ηλεκτρονικό Μητρώο Μελισσοκομίας.

Υφίσταται ήδη.

27. Αναπλήρωση εισοδήματος 20 ευρώ ανά κυψέλη.

Έχουν εγκριθεί 11,8 εκατ. για τον κλάδο, θα γίνει ανακατανομή 21 εκατ. και ειδικά προγράμματα για κυψέλες.

Την ίδια ώρα, η κυβέρνηση δεσμεύθηκε για σύσταση διακομματικής επιτροπής για τη χάραξη Εθνικής Στρατηγικής στον πρωτογενή τομέα.

Για να μην πω και το άλλο, ότι πλέον δηλαδή οι αγρότες δεν βρίσκονται στην εποχή του Μαρίνου Αντύπα με τη γη στους τσιφλικάδες και που σκάβανε με τα ξινάρια. Τώρα, έχουν τις δικές τους γαίες, μηχανήματα που διευκολύνουν τη δουλειά τους και όπου χρειάζονται εργατικά χέρια, χρησιμοποιούν τα μελαμψά πρόσωπα των μεταναστών, που δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας, ενώ οι αγρότες να έχουν τον ρόλο του επιστάτη.

«Για το εφελβιού υοι- νό»

Από το υπέροχο ρεπερτόριο του νεοελληνικού Θεάτρου Σικόν (και γέρα από τις υποκωδές), υπάρχουν ορισμένα πράγ δύνατά έρχα, τα οποία προσφέρονται για το εφελβιού υοιό του Ιώνησίου και του Ιουσίου.

Αρχικώς, από την υπενηχορία των λαο-γραμμών έρχων, απαιτείται να ανιχνη-υάτι διαφορετικό από τα συνηθισμένα υποδιωκόμενα έρχα.

Ένα τέτοιο έρχο, με εσφείες θεολογικές προσεκτίσεις και εσχεσία της λαϊκής θρησκευ-τιμότητας, θα μπορούσε να είναι ο «Διάβολος υοιμπάρος», γνωστός και με τους τίτλους «Άνω-τος ομογενειόρχης» ή αλλιώς ορθότερα «Άνω-τος υοιμπάρος».

Πρόκειται για ένα έρχο, το οποίο μπορεί πράγ άνετα να συνδεθεί με το μάθημα των Θρησκευτικών, έχοντας επιπροσδέτως πηγάς αιδίμα, πηλοδωχικές, λαογραφικές και ιστοριο-υοικονικές προσεκτίσεις.

Από την άραη και από την υπενηχορία των ηρωικών έρχων (και γέρα από τις πηρασετίσεις της υασιμής τραχίας του «Πατριάρχη», του «Αιδίου» και του «Κοκκοινώνη»), υπάρχουν πηγάς αιδίμα ενδιωφέρουσες επιροχές.

Η επιμνημότερη, υπατά την προσωπική μας γνώμη, όν είναι άραη από το υασιμό έρχο «Η Ορφανή της Χίου», το οποίο έχει και λαοτεχνική προέλευση, υαδιώς βασίζεται στο ομύνημο μυθιστόρημα του Ιωάννου Πισαπού.

Πρόκειται για ένα πράγ δύνατό έρχο, το οποίο συνδυάζει την αιδιμιατε-υή και ρομαντική περιπέτεια με το θαιύμα της χριστιανικής γίετης, ενδιέσο-ντας το σπηνιό της όράσης του σαι χρόνα της Επανάστασης του 1821 και συχυριμένα το 1821 και λίγο μετά από την υπαταστροφή της Χίου από τους

Το μυστήριο της ημισκαλιστής φηγούρας

Οθωμανούς Λούρους.

Κάπως έτσι, το βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα του ανωτέρω έρχου είναι ο δύνατός και πηρυσύν-θετος μύθος του, με υεντριό πηρταχωνιστή τον Καραχιωόζη, όπως και στην περίπτωση του «Άνωτου Κουμπάρου».

Ο Καραχιωόζης, γέρα από τα υαίμια του υαίμιαμα και σαι δύο σαιτά έρχα, είναι ο αιδίως υπαταρεχμένος και υιοτήτως υπενηχορούμενος για εχμηήματα, που ο ίδιος όν έχει διαπράξει, απόδω-νύοντας, στο τέρας, πηνηχυριμό, την αιδωότητά του.

Τα ηδιωά όηήμιαμα σαιών των δύο έρχων συχυαίνουν στο αν θα πρέπει να τιμωρηθεί ο Καραχιωόζης για υάηριο έχημημα, τη σαιχημή που στην πηραχηματικότητα είναι αιδώς, υάτι που ενισχύει και την ηδι-υή του ανωτερότητα, μαλονάει πηραοί (αιδίμα και υαφαχυιοστραίχτες ή μελετητές του) αιδιβενητούν τις ηδιωές του σαιές... Ουίμης Αδ. Αχραφιώτης (Πατριός ή Πατριός)

Ο διάβολος κουμπάρος

«Καραγκιόζηδες»

Ο χειλοιογραφικός
Χίτλερ χαρακτηρίζει
τους Πούτιν-
Μουσολίνι ως
«Καραγκιόζηδες»,
ενώ μέσω των σκιών

επιβεβαιώνεται
το ότι ο Ρώσος
χρησιμοποιεί ως
υποχείριό του
τον Τραμπ.

Μανωλάκης
ο Βομβιστής

76) Κάλαντα 2026

του Θωμά Αθ. Αχραφιώτη

ΦΙΓΟΥΡΕΣ: Πάνου Καπετανίδη

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Καραγκιόζη μου! Είπες τα κάλαντα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Τα είπα, για να βγάλω και κανένα φράγκο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τα ξέρεις καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Καλήν εσπέραν, άρχοντες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Αν είναι ορισμός σας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Χριστού τη θεία γέννηση...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Να πω στο αρχοντικό σας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είδες πού τα ξέρω καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Γεννιέται ο Θεάνθρωπος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι! Ο Ιησούς Χριστός!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ο τέλειος Θεός και ο τέλειος άνθρωπος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Χριστός γεννάται σήμερα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Εν Βηθλεέμ τη πόλη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Οι ουρανοί αγάλλονται, χαίρε η φύσις όλη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Ο Θεός έγινε άνθρωπος και γεννήθηκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σε μια πόλη, που τη λέγανε Βηθλεέμ.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Μπράβο! Εν τω σπηλαίω τίκτεται...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εν φάτνη των αλόγων, ο Βασιλεύς...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Των ουρανών και ο ποιητής των όλων.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Γεννήθηκε μέσα σε μία ταπεινή φάτνη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Όπως διηγείται ο Ευαγγελιστής Λουκάς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Εκ της Περσίας έρχονται...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Οι μάγοι με τα δώρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Άστρον λαμπρόν, τους οδηγεί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Χωρίς να χάσει ώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Είδες, Χατζατζάρη; Ξέρω και τους μάγους.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τους αναφέρει ο Ευαγγελιστής Ματθαίος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και αυτό το ξέρω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Όλα τα ξέρεις; Είσαι πολύξερος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ναι. Ξέρω και το ξερό, ξέρω και το χλωρό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Είσαι μορφωμένος, Καραγκιόζη μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Μόνο μορφωμένος; Όχι μόνο μορφωμένος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Τότε τι είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Παραμορφωμένος είμαι. Καλή χρονιά!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ: Καλή χρονιά, Καραγκιόζη μου, με υγεία!

Μας στέλνει ζωγραφιές
ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΤΣΟΜΠΛΙΚΑΣ
από τα Γρεβενά

«Τα 21+1 μου αγαπημένα έργαστον Καραγκιόζη» (21-19) Μέρος 1ο του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

21. Ο Καραγκιόζης Γραμματικός.

Αγαπημένος τίτλος κωμωδίας στο νεοελληνικό Θέατρο Σκιών, ο οποίος έρχεται πρώτος-πρώτος στο μυαλό των παλιότερων, όντας όμως κάπως άγνωστος πια στις νεότερες γενιές. Μολονότι ήταν και το κύριο θέμα της ταινίας **«Καραγκιόζης: The movie»**, δεν μπόρεσε να αγγίξει τις νέες ηλικίες, καθώς απευθύνεται σταθερά στα παλιά «καλά» χρόνια, όταν ο Μπαρμπαγιώργος έβλεπε το χωνί από το γραμμόφωνο και το περνούσε για τηλέφωνο. Παραμένει, όμως, σαν τίτλος κωμωδίας κάτι το κλασικό και μένει στην αιωνιότητα μόνο και μόνο για τον αγαπημένο κωμικό διάλογο του Μπέη με τον Καραγκιόζη Γραμματικό ή **«Γραμματυφλό»**:

- Μάθε, αδερφέ μου, Μουσούλια...
- Μάθε, αδερφέ μου, που τρως τα φασούλια...

20. Δον Ηλίας Κολοκύθας.

Ο Καραγκιόζης θα μπλέξει πολλές φορές με τους τρελούς, αλλά αυτή η εδώ η κωμωδία πλαστοπροσωπιών και παρεξηγήσεων, δηλαδή ο «Δον Ηλίας Κολοκύθας» είναι πολύ ανώτερη τόσο από την «Κλέπτρια των Παρισίων», όσο και από το άλλο έργο, που μένει στη μνήμη μόνο και μόνο από την ατάκα του γέρου: **«Σκάλα-Σκάλα»**. Από την άλλη, πρόκειται για μια κωμωδία με τον Νιόνιο και την παρέα του Σταύρακα σε πολύ πιο αναβαθμισμένους κωμικούς ρόλους, από όσο τους έχουμε συνηθίσει. Τέλος, η εμπλοκή της χάβρας των Εβραίων, στο τέλος του έργου, δίνει πολύ πιο άρτια με τη συνολική κωμική πλοκή του έργου, σε σχέση τουλάχιστον με τον **«Καραγκιόζη κουνιέρη»**, τον «Καραγκιόζη βαρκάρη» ή και τον **«Καραγκιόζη μάγειρα»** του Ευγένιου Σπαθάρη:

-Ει, τουμπερελεμοζάά!!! Έι, τουμπερελεμοζά!

19. Το πιθάρι.

Με ένα πιθάρι στο κέντρο του μπερντέ, το νεοελληνικό Θέατρο Σκιών επιβεβαιώνει την ύπαρξη ενός Θεάτρου του Παραλόγου, πολύ πριν το τελευταίο εμφανιστεί επισήμως στην ιστορία του Θεάτρου. Ένα πελώριο κιούπι στη μέση της σκηνής χωράει μέσα τους επτά γαμπρούς, οι οποίοι ετοιμάζονται για ένα ταξίδι με την κόρη του Πασά. Μόνο που το ταξίδι είναι παγίδα, πράγμα που κανείς ερωτευμένος γαμπρός δεν μπορεί να αντιληφθεί, όταν αντικρίζει τα κάλλη της πανούργας Φατμέ. Μόνον ο Καραγκιόζης αντιλαμβάνεται την παγίδα και ξεφεύγει από τον Βεληγκέκα, ενώ απολαυστική παραμένει η στιγμή, που ο Μορφονιός φράζει το στόμιο του πιθαριού με τη μύτη και το κεφάλι του, σαν ένας πελώριος φελλός με καπέλο. Μιλάμε πλέον για έναν πλήρη σουρεαλισμό.

Συνεχίζεται...

Οι αστείες και διδασκτικές Ιστορίες του Ναστραντίν Χότζα

Επιμέλεια κειμένων:
Πάνου Καπετανίδη

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ

57. Ο φούρνος του Χότζα.

Ο Χότζας χτίζει ένα φούρνο. Τέσσερεις γείτονες τον επισκέπτονται σταδιακά και δίνουν αυτόκλητα τη γνώμη τους για την κατεύθυνση, που πρέπει να έχει η πόρτα του φούρνου. Ο καθένας λέει το μακρύ του και το κοντό του. Απελπισμένος ο Χότζας, αποφασίζει να χτίσει το φούρνο σε ένα παλιό του κάρο, για να μπορεί να τον γυρίζει ανάλογα με την υπόδειξη του κάθε γείτονα.

(Λέμε και σήμερα ο «φούρνος του Χότζα», για να δηλώσουμε λύσεις, που δίνονται, για να ικανοποιούν όλους, χωρίς ίσως να λύνουν ικανοποιητικά το πρόβλημα).

58. Αν θέλει ο Αλλάχ.

«Γυναίκα», λέει ένα βράδυ ο Χότζας, «αν αύριο βρέχει, θα πάω στον καφενέ, αν όχι, θα πάω στο χωράφι». «Αν θέλει ο Αλλάχ», να λες, Χότζα μου, απαντάει η γυναίκα του. «Ανοησίες! Τι δουλειά έχει ο Αλλάχ; Θέλει δεν θέλει, ή θα βρέχει ή δεν θα βρέχει». Πραγματικά, την επόμενη δεν έβρεχε και ο Χότζας ξεκίνησε για το χωράφι του. Τον συναντούν κάποιοι στρατιώτες, που είχαν χαθεί και τον αγγαρεύουν να τους συνοδεύσει μέχρι τον προορισμό τους. Ξεπατωμένος από το ποδαρόδρομο και άπρακτος ο Χότζας, αργά τη νύχτα, χτυπάει την πόρτα του σπιτιού του. «Ποιος είναι;» λέει η Χότζαινα από μέσα. «Αν θέλει ο Αλλάχ, εγώ είμαι!» απαντάει ξέπνοα ο Χότζας.

59. Προθεσμίες.

Κάποτε, ο Χότζας δικαζόταν για κάποιο σοβαρό αδίκημα. Ζήτησε την επιείκεια του κατή και σαν αντάλλαγμα, του υποσχέθηκε, μέσα σε τρία χρόνια, να μάθει το γάιδαρο του κατή να πετάει. Απαλλαγμένος

από την κατηγορία, γύρισε, με το γαίδαρο του κατή, στο σπίτι. Όταν έμαθε τα καθήκαστα η Χότζαινα, πάτησε τις φωνές: «Είσαι καλά, Χότζα; Μπορεί να πετάξει ο γαίδαρος;».

«Βρε γυναίκα, τρία χρονιά είναι αυτά! Μέσα σε τρία χρονιά, ή ο γαίδαρος ψοφά ή ο κατής πεθαίνει» και μετά μουρμούρισε μέσα από τα γένια του: «Και λέγε-λέγε, επί τρία χρόνια, μπορεί και

να πετάξει το άτιμο το ζωντανό!».

(Η έκφραση: «Ή ο γαίδαρος ψοφά ή ο κατής πεθαίνει», λέγεται για πιθανές μεταβολές στο μέλλον, που είναι δυνατόν να αλλάξουν τη ροή των πραγμάτων).

60. Ο γιος του Χότζα.

Ο γιος του Χότζα ήταν σε τέτοιο βαθμό ακαμάτης, τεμπέλης και απατεώνας, που ο Χότζας τον έδιωξε από το σπίτι λέγοντάς του: «Εσύ, παιδί μου, ποτέ δεν θα γίνεις άνθρωπος». Μετά από πολλά χρόνια, ο Χότζας πήγε στην Πόλη. Ο γιος του με κλοπές, ματσαράγκες, εκβιασμούς, φόνους και δωροδοκίες, έφτασε να γίνει βεζίρης και ζούσε στο ανάλογο παλάτι στην Πόλη. Συμπτωματικά, βλέπει, από το παράθυρο, το γέροντα πατέρα του να περνά. Φωνάζει τους φρουρούς του και τους λέει: «Φέρτε μου, αμέσως, εδώ αυτόν το γέρο». Τρέχουν οι φρουροί, πιάνουν τον Χότζα, τον δένουν και τον φέρνουν κλοτσοπατινάδα, μπροστά στο βεζίρη, όπως γινόταν συνήθως. «Με ξέρεις εμένα;», ρωτάει ο βεζίρης. «Όχι», απαντάει ο Χότζας. «Είμαι ο γιος σου, που έλεγες ότι δεν θα γίνω ποτέ άνθρωπος! Να, που έγινα βεζίρης! Τι λες τώρα;». «Βεζίρης έγινες! Άνθρωπος δεν έγινες!», απάντησε ο Χότζας.

61. Η ουρά του γαϊδάρου.

Ο γαίδαρος του Χότζα έπεσε σε ένα πηγάδι. Κατέβηκε ένα λεπτό παλικάρι, τον έδεσε και τον ανέβασαν, σιγά-σιγά, επάνω. Όταν πια ο γαίδαρος ήταν στην κορυφή του μαγγανοπήγαδου, ο Χότζας φώναξε: «Σιγά! Μην στάξει η ουρά του γαιδάρου στο πηγάδι».

(Η έκφραση: «Σιγά! Μην στάξει η ουρά του», λέγεται για ασήμαντες μικροζημιές, ενώ η μεγάλη ζημία έχει ήδη γίνει).

ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΧΘΕΣ:

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ 65ου ΤΕΥΧΟΥΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2025

Τέσσερις εικόνες μιλάνε όσο 4.000 λέξεις...

Ελεύθερο Πανεπιστήμιο Χαλανδρίου: Πολιτισμός, τέχνη και παράδοση

Την Δευτέρα 16/12 και ώρα 19:00 στο Κέντρο Νεότητας (Δαναΐδων & Αντιγόνης), πραγματοποιήθηκε η τελευταία εκδήλωση για το 2024 με θέμα: «Η αισθητική και η ιστορία της τέχνης του νεοελληνικού θεάτρου Σκίων από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα».

Ειδικότητα για ένα ταξίδι στις αισθητικές και ιδιαιτερές διαστάσεις της τέχνης του θεάτρου Σκίων (και ειδικότερα του νεοελληνικού Καραγκιόζη) από τα αρχαία χρόνια μέχρι και τις ημέρες μας.

Η διαδρομή ξεκίνησε από την αρχαιότητα και από τις «ρίξεις» του θεάματος ως προς τις αισθητικές του καταβολές, μέχρι τις πρώτες του κοιμητικές εμφανίσεις κατά τα χρόνια του Μεσαίωνα και την εποχή

της οθωμανικής αυτοκρατορίας, με ειδικότερες αναφορές τόσο στο ίδιο το θέαμα του Καραγκιόζη, όσο και στον ομώνυμο πρωταγωνιστή του.

Η παρουσίαση, στη συνέχεια, εστίασε στην πορεία και τους υιοθετούμενους νεοελληνικού θεάτρου Σκίων από την Επανάσταση του 1821 και εώς μέχρι και σήμερα, τόσο ως προς την ιστορική και καλλιτεχνική του εξέλιξη, όσο και ως προς τη γεννητική του εξέλιξη στην Ελλάδα.

Κεντρικός ομιλητής ήταν ο κ. **Θωμάς Αγραφιώτης**, Δρ. Παιδαγωγικής, Εκπαιδευτικός, Θεολόγος, Καραγκιοζοπαίχτης. Το συντονισμό της όλης εκδήλωσης επιμελήθηκε ο κ. Γεράσιμος Λυμπεράτος, Καθηγητής ΕΜΠ, Δημοτικός Σύμβουλος Χαλανδρίου.

«Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»

του Θωμά Αθ. Αγραφιώτη

«Σε γενικές γραμμές, το γύρισμα μιας ταινίας θρησκευτικού περιεχομένου και ιδιαίτερα με το απαιτητικό και δύσκολο θέμα του βίου και της πολιτείας ενός Αγίου, δεν είναι ιδιαίτερα απλή υπόθεση και μπορεί εύκολα να μπλέξει σε περιπέτειες τόσο τους συντελεστές της ταινίας, όσο και τον ίδιο τον Άγιο, ως προς την παρουσίασή του στο ευρύ (θρησκευόμενο και μη) κοινό. Αυτό διότι μια τέτοια ταινία δεν θα την παρακολουθήσουν μόνο οι βαθιά θρησκευόμενοι, υγιείς υιοί, αειδυσμένιοι κατά βάση (τουλάχιστον σε θεωρητικό επίπεδο) η ταινία, αλλά και οι απλοί φίλοι του κινηματογράφου με μια θρησκευτικότητα, η οποία μπορεί να κυμαίνεται από απάθεια,

στατικά έως και σχεδόν ανύπαρκτα επίπεδα.

Οι ταινίες του ελληνικού και του παγκόσμιου κινηματογράφου με παρόμοια θρησκευτικά θέματα γύρω από τη ζωή του Θεανθρώπου ή των Αγίων, είναι πολλές και ποικίλες και θα χρειαζόταν αρκετά μεγάλη ανάλυση, πράγμα που είναι φρονιμότερο να αποφύγουμε εν προκειμένω τουλάχιστον στο παρόν σημείωμα, για να μην ξεφεύγουμε από το κεντρικό θέμα μας. Οφείλουμε, ωστόσο, να τονίσουμε τις ανυπερβλητές θεολογικές και κινηματογραφικές δυσκολίες που υπάρχουν, έτσι ώστε μία «θρησκευτική» ταινία να είναι τόσο άρτια «θρησκευτική», όσο και άρτια ως κινηματογραφική ταινία. Πράγμα πολύ δύσκολο να επιτευχθεί με την ίδια επιτυχία για την καθεμιά από τις δύο παραπάνω πτυχές.

Ειδική μνεία, ωστόσο, θα πρέπει να γίνει στην ταινία «Άγιος Νεκτάριος» σε σκηνοθεσία Γρηγόρη Γρηγορίου (1919-2005), μια ταινία παραγωγής 1969, στην οποία (παρά τον κάπως ημιμαθηματικό (ήπλο) το κυρίως θέμα δεν είναι ο βίος, του Αγίου, αλλά η υψωμένη αυθεντία μιας χορηγίας, πανηγυρικής με έντον πυρηνική επιστήμη, η οποία τελικά θρησκευτική χάρη στην εκ των υστέρων γνώριμά της με τον Άγιο και το βίο του, τον οποίο παρακολουθούμε μαζί με την πρωταγωνίστρια.

Πενήντα δύο χρόνια μετά, το 2021, με την ταινία «Ο Άνθρωπος του Θεού» σε σκηνοθεσία της Έλενας Ποπόβιτς, έχουμε μια θεματική αντιστροφή της ταινίας του Γρηγόρη Γρηγορίου. Το βασικό θέμα της ταινίας γίνεται πλέον ο βίος και φυσικά η αγιότητα του Αγίου Νεκταρίου, ενώ η βιομηχανική σχέση των πατών μαζί του περνάει σε ένα δεύτερο επίπεδο, μέσα από το οποίο όμως αποδεικνύεται και η εν λόγω αγιότητα. Με άλλα λόγια, ο Άγιος Νεκτάριος, γίνεται ο πρωταγωνιστής της ταινίας.

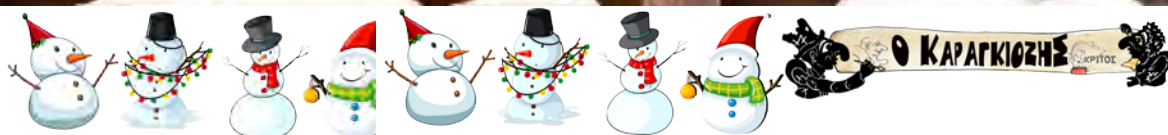
Τα πράγματα για τη σκηνοθεσία, βεβαίως,

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

Μηνιαία ανεξάρτητη-αδέσμευτη ηλεκτρονική έκδοση, σε θέματα Θεάτρου Σκίων, σάτιρας και ευρύτερης ενημέρωσης. Περίοδος Α' Τεύχος 65 Ιανουάριος 2025

Καλές
χιορτές

Ο νέοι και ερασιτέχνες καραγκιοζοπαίχτες

ΛΑΡΙΣΑ

Κωνσταντίνος Καραπόκης

Ο Κωνσταντίνος Καραπόκης γεννήθηκε το 2005 στην Λάρισα και μεγάλωσε στην Τερψιθέα.

Από πολύ μικρή ηλικία, φάνηκε κιόλας η αγάπη του για το Θέατρο Σκιών και την παραδοσιακή μουσική, τα οποία ακολουθεί πιστά έως σήμερα!

Η πρώτη του επαφή με τον Καραγκιόζη έγινε σε ηλικία έξι ετών, στο Πευκί Ευβοίας, όπου παρακολούθησε μια παράσταση του αιμηνήστου πλέον караγκιοζοπαίχτη Θανάση Σπυρόπουλου, στο θερινό θεατράκι,

Η εμπειρία του αυτή τον μάγεψε και τον οδήγησε στην αγορά των πρώτων του φιγούρων, με τις οποίες άρχισε να στήνει τις δικές του παραστάσεις, στο σπίτι του, κάτω υπό τη μέγιστη βοήθεια και εποπτεία της μητέρας του Βασιλικής και την ενθάρρυνση του πατέρα του, Αλέξανδρου, οι οποίοι αγκάλιασαν την τέχνη του και τον βοήθησαν με όλες τους τις δυνάμεις στο να κάνει το όνειρό του πραγματικότητα!

Μεγαλώνοντας, παρουσίαζε τις όμορφες παραστάσεις του στο Δημοτικό Σχολείο Τερψιθέας, στους συμμαθητές και δασκάλους του, με κάθε ευκαιρία που του δινόταν.

Την αγάπη του για την παράδοση και το δημοτικό τραγούδι, μετέδωσε ο παππούς του Κωνσταντίνος, ο οποίος παίζοντας με μια αυτοσχέδια φλογέρα, που είχε κατασκευάσει ο ίδιος, έκανε τον μικρό Κώστα να «ερωτευτεί» το μουσικό αυτό όργανο από την πρώτη στιγμή!

Η εικόνα και ο ήχος της φλογέρας υπήρξαν καθοριστικοί και αποτέλεσαν το έναυσμα για την ενασχόλησή του με τη μουσική.

Από την αρχή, ο Κώστας είχε διάθεση να ασχοληθεί με το κλαρίνο, όμως οι πρώτες του προσπάθειες ήταν αρκετά δύσκολες και για αυτό ξεκίνησε προσωρινά με τη φλογέρα, υπό την καθοδήγηση του τότε δασκάλου του, Κώστα Κωστούλη.

Μετά από περίπου ένα χρόνο, μπόρεσε να εισέλθει, με περισσότερη ευκολία, επίσημα στο κλαρίνο, στο οποίο τελικά αφοσιώθηκε.

Το 2019, συνεχίζει τις σπουδές του παραδοσιακού κλαρίνου στο Δημοτικό Ωδείο Λάρισας, με δάσκαλό του πλέον τον κλαρινίστα Σταύρο Κουσκουρίδα, στον οποίο φοιτά έως και σήμερα!

Αυτή τη στιγμή, βρίσκεται στο στάδιο του προπτυχιακού επιπέδου. Όσον αφορά το Θέατρο Σκιών, παρακολούθησε παραστάσεις πολλών καταξιωμένων караγκιοζοπαίχτων που επισκέπτονταν τη Λάρισα και φρόντιζε να έρχεται σε προσωπική επαφή μαζί τους, αντλώντας πολύτιμα εφόδια για τη μετέπειτα πορεία του, χωρίς όμως να έχει την ευκαιρία να μαθητεύσει σε κάποιον συστηματικά!

Η εκμάθηση της τέχνης του Θεάτρου Σκιών υπήρξε σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα προσωπικής του προσπάθειας, καθώς οι δυνατότητες συστηματικής διδασκαλίας σε κάποιον караγκιοζοπαίχτη ήταν περιορισμένες... Με επιμονή και απεριόριστη αγάπη για την τέχνη, κατάφερε να εξελιχθεί μόνος του!

Σήμερα ξεχωρίζει ως ένας από τους πλέον αξιόλογους νέους караγκιοζοπαίχτες της γενιάς του. Έχει δώσει παραστάσεις σε όλη την περιφέρεια Θεσσαλίας και στην Λάρισα, όπου κατοικεί και δραστηριοποιείται καλλιτεχνικά!

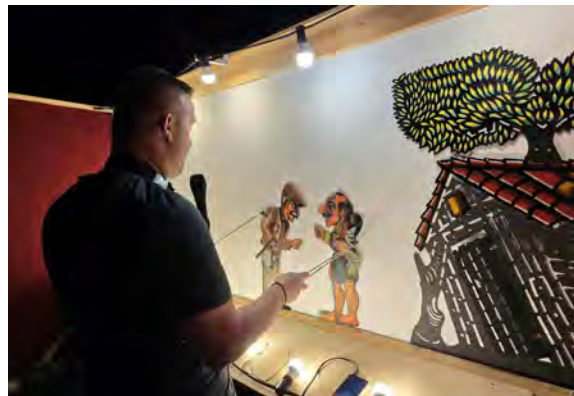
Χαρακτηρίζεται από ήθος, ταπεινότητα και επαγγελματική συνείδηση, παρά το νεαρό της ηλικίας του!

Ιδιαίτερο γνώρισμά του αποτελούν, κατ' εμέ, οι φιγούρες του, οι οποίες διαθέτουν προσωπικό και ξεχωριστό ύφος, χωρίς να υπάρχει η επιτηδευμένη μίμηση παλαιότερων μαστόρων, καθώς και οι γλυκές και καλοδουλεμένες λαρυγγοφωνές του.

Πιστεύω, προσωπικά, πως έχει πολλά ακόμη να προσφέρει στον Καραγκιόζη και να βάλει το δικό του λιθαράκι στην τέχνη του Θεάτρου Σκιών.

Μαζί με λίγους ακόμη ανήσυχους νέους καλλιτέχνες, αποτελεί τη ζωντανή απόδειξη ότι αυτή η τόσο σημαντική λαϊκή μας τέχνη, έχει ακόμα μέλλον και ελπίδα στην πατρίδα μας!

Θάνος Κουτσομπόλης

ΠΕΡΑΣΕ
ΑΠΟ ΕΔΩ ΤΟ
ΘΕΙΟ ΒΡΕΦΟΣ;

ΔΕΝ ΠΕΡΝΑΕΙ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΘΕΙΟΣ.
ΜΟΝΟ ΑΣΘΕΝΟΦΟΡΑ
ΚΑΙ ΕΥΠΑΘΗ.

Εδώ
Τελάμε

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ
ΚΑΤΕΤΑΝΙΔΗ

«ΑΒΑΝΤΙ ΜΑΕΣΤΡΟ»

του Μιχαήλ Ν. Ζαχαρή

Στο νεοελληνικό Θέατρο Σκιών, η μουσική δεν υπήρξε απλώς ένα «συμπλήρωμα» το οποίο στόλιζε την όλη παράσταση, αλλά ήταν «η ψυχή», που συνόδευε και συνάμα διαμόρφωνε την έκφραση και τη δυναμική της εκάστοτε παράστασης.

Από τις αρχές του περασμένου αιώνα, πίσω από το λευκό μας σεντονάκι, με τη λάμπα την τρελή και τις μαγευτικές και ολοζώντανες φιγούρες μας, ανέπνεε και μια ολόκληρη μουσική οικογένεια!

Μία ζωντανή ορχήστρα! Οι αχώριστοι φίλοι και εξαίρετοι συνεργάτες του καραγκιοζοπαίχτη, μετά τον κύριο βοηθό του!

Μπουζούκια, κιθάρες, βιολιά, κλαρίνα, λαούτα και τραγουδιστές, όλοι μαζί έδιναν το ρυθμό που ξεσήκωνε το λαό από τις καρέκλες του, σαν έβλεπε την παράσταση του ζωντανού Καραγκιόζη!

Πολλοί από τους παλαιούς και παλαίμαχους Καραγκιοζοπαίχτες, ήταν και εξάισιοι τραγουδιστές, με πρώτο και καλύτερο τον πατέρα του νεοελληνικού Καραγκιόζη, τον Μίμαρο, τον κατά κόσμον Δημήτριο Σαρδούνη, ο οποίος, όπως λέει και η παράδοση, ήταν γνώστης της βυζαντινής μουσικής και πρωτοψάλτης στον Άγιο Ανδρέα, στην Παντάνασσα, στον Παντοκράτορα και σε άλλους ιερούς ναούς των Πατρών.

Ήταν οι γνώσεις και το πνεύμα του τέτοιο, που διαμόρφωσαν στο Θέατρο Σκιών τον ιδιαίτερο, σχεδόν λειτουργικό και μουσικό, ρυθμό του, θα λέγαμε σήμερα...

Η κάθε φιγούρα στο μπερντέ, είχε και έχει τη δική της μουσική ταυτότητα:

Ο Καραγκιόζης, όπως πάντα κάνει την είσοδό του στο πανί, βγαίνοντας από την παράγκα του, χορεύοντας το γνωστό σε όλους μας «Χασαποσέρβικο», το «Ταταυλιανό». Ο Χατζηαβάτης εμφανίζεται τραγουδώντας συνήθως σμυρνέικα τραγούδια, ο Διονύσιος τις επτανησιακές καντάδες του, ο Σταύρακας με τα μάγικα ρεμπέτικα τραγούδια του και ο Μπαρμπαγιώργος με παραδοσιακά, δημοτικά άσματα. Τσάμικα, καλαματιανά κ.ά..

Έτσι, η μουσική του Θεάτρου Σκιών συγκέντρωνε στοιχεία από κάθε γωνιά της Ελλάδας, δημιουργώντας ένα πολύχρωμο ηχόχρωμα από τη Στερεά Ελλάδα, την Ήπειρο, την Πελοπόννησο, την Κρήτη, τη Ρόδο και φυσικά τα Επτάνησα!

Τέτοια ήταν η δύναμη της μουσικής, που ο κόσμος παλιά ήταν πιο απαιτητικός και δεν πήγαινε στον Καραγκιόζη μόνο για να γελάσει, αλλά και για να ακούσει! Ο δάσκαλος μου, ο Χαρίδημος, μου έλεγε ότι «ο κόσμος τότε ήξερε από μουσική. Είχε μουσική παιδεία! Αν έκοβες το τραγούδι στη μέση, σε γιουχάρανε από κάτω... Άλλος κόσμος!».

Πράγματι, η μουσική έπαιζε καθοριστικό ρόλο στην παράσταση! Αν ακόμα ρίξουμε μια ματιά στις ρεκλάμες της τότε εποχής, σε πολλές περιπτώσεις, το όνομα του τραγουδιστή γραφότανε μεγαλύτερο και από εκείνο του καραγκιοζοπαίχτη!

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, από το έργο του "Κατσαντώνη" του γέρο-Χαρίδημου, το οποίο έγραφε στη διαφημιστική ρεκλάμα του...

«Απόψε στου Χαρίδημου, ο Σωτήρης Καπρούλιας στο: Τούρκοι βαστάτε τ' άλογα».

Η μουσική ήταν αυτή που τραβούσε τον κόσμο και ο Καραγκιόζης τον κρατούσε εκεί.

Δεν μπορούσε να υπάρξει το ένα, χωρίς να υπάρξει το άλλο. Ήταν συμπληρωματικά και ταυτόσημα θα λέγαμε...

Αξίζει να αναφέρουμε ότι οι ορχήστρες του Χαρίδημου και του Μόλλα ήταν πολυμελείς. Όπως αναφέρει και η Αρετή Μόλλα στο βιβλίο της: «Ο καραγκιοζοπαίχτης Αντώνης Μόλλας», που γράφει πως: «Την ορχήστρα του πατέρα την αποτελούσαν ένα κοντραμπάσο, ένα αλτικόρνο, μια κορνέτα, μια γκρανκάσα, ένα τύμπανο και πιατίνια. Είχε τους ίδιους μουσικούς πολλά χρόνια, τους βρήκα όταν ήμουν μικρό παιδάκι και σταμάτησε να συνεργάζεται μαζί τους όταν έπαψε πια να έχει ορχήστρα... Μια ολόκληρη ζωή!».

Θυμήθηκα κάτι πολύ προσωπικό που θα ήθελα να το μοιραστώ μαζί σας, καθώς έχει μεγάλη

σημασία για εμένα και κατόπιν θα συνεχίσουμε:

Παρόλο που οι περισσότεροι καραγκιοζοπαίχτες στην πλειοψηφία τους ήταν απλοί, λαϊκοί άνθρωποι, αγράμματοι, μα όχι αμόρφωτοι βέβαια, πολλοί εξ αυτών διέθεταν, κατ' εμέ, μια εντυπωσιακή μουσική παιδεία, που δεν μπορώ ακόμα να εξηγήσω από πού αντλήθηκε και ρίζωσε μέσα τους.

Είναι πραγματικά αξιοθαύμαστο!

Θυμάμαι, όταν ήμουν μικρός, άκουσα μια ηχογράφιση του Γιώργου Χαριδημού, από ένα παλιό και μισοχαλασμένο κασετόφωνο του δασκάλου μου, που είχε μονίμως επάνω στο γραφείο του, να παίζει το έργο: «Ο Μέγας Αλέξανδρος και το Καταραμένο Φίδι».

Εκεί, σε ηλικία περίπου 10 με 11 ετών, άκουσα για πρώτη φορά μία σύνθεση του Σκαλκώτα και την Ουγγρική Ραψωδία του Φραντς Λιστ.

Μαγεύτηκα! Ήταν δύο κομμάτια, που δύσκολα θα φανταζόταν κανείς ότι θα γνώριζε ένας καραγκιοζοπαίχτης της εποχής εκείνης.

Αυτό δείχνει ότι οι παλιοί, παρόλο που δεν μπορούμε να πούμε ότι παρακολουθούσαν όπερα ή άκουγαν κλασική μουσική, είχαν ανοιχτό το πνεύμα τους και την καρδιά τους!

Ψάχνανε συνεχώς πιο σύνθετα και πλούσια κομμάτια, για να εμπλουτίσουν τις παραστάσεις τους, ξεφεύγοντας από τα κοινά στερεότυπα των παραδοσιακών τραγουδιών, τα οποία και προφανώς δεν θα κάλυπταν τις ανάγκες ενός πιο απαιτητικού έργου, όπως του «Μεγαλέξανδρου» ή του «Καραγκιόζη Αστροναύτη» κλπ..

Ας συνεχίσουμε λοιπόν, κλείνει η παρένθεση!

Αξίζει να σημειωθεί, ότι πολλοί παλαιοί καραγκιοζοπαίχτες, τότε, συνεργάστηκαν με πολύ σημαντικές φωνές της παραδοσιακής μουσικής και του ρεμπέτικου τραγουδιού, όπως ο Ρούκουνας, ο Βαμβακάρης, ο Παπασιδέρης, ο Αραπάκης, ο Μπαγιαντέρας και πολλοί ακόμα τραγουδιστές, που περάσανε από τον μπερντέ του Καραγκιόζη.

Μέχρι και ο ηθοποιός Πέτρος Κυριακός!

Ο Πέτρος Κυριακός, γνωστός σε όλους ως «Πετράν», προτού γίνει ηθοποιός της επιθεώρησης, τραγουδούσε επί μονίμου βάσεως στις παραστάσεις του αιμνήστου καραγκιοζοπαίχτη Αντώνη Μόλλα, όπου από εκεί «ξεπήδησε» όπως έλεγε και ο ίδιος και ανέβηκε στο θεατρικό σανίδι και στον κινηματογράφο, όπου και έμεινε και σημάδεψε λαμπρή πορεία.

Ακόμα και ο τρομπετίστας Γιώργος Μουζάκης πέρασε από τον μπερντέ και συνεργάστηκε με τον Μόλλα!

Ένας επίσης σπουδαίος τραγουδιστής του μπερντέ, που αξίζει να αναφέρουμε, ήταν και ο αιμνήστος καραγκιοζοπαίχτης Κώστας Καραμπάλης, τραγουδιστής του Μόλλα και εξάιρετος φιγουροποιός του Θεάτρου Σκιών!

Έκανε καριέρα ως τραγουδιστής του μπερντέ, έως ότου έφυγε από τη ζωή, το έτος 1942, κατά τη διάρκεια της κατοχής. Την τέχνη του πατέρα τους συνέχισαν τα δύο παιδιά, ο Σπύρος και ο Θέμης Καραμπάλης!

Καραγκιοζοπαίχτες και τραγουδιστές του μπερντέ και αυτοί, άφησαν το στίγμα τους σε αυτήν την τέχνη, έως ότου έφυγαν από τη ζωή, το έτος 1992 και 1995 αντίστοιχα.

Την εποχή εκείνη, έγινε μια σημαντική προσπάθεια, να ηχογραφηθούν τα τραγούδια του

(Η ξυλογραφία είναι έργο του Klaus Vrieslander, έτος 1935)

Καραγκιόζη. Ηχογραφήθηκαν και διασώθηκαν καθαρές οι φωνές αυτών των τελευταίων τραγουδιστών του μπερντέ, πριν σβήσουν τελείως...

Ήταν μια παραγωγή, του Π.Σ.Θ.Σ (Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών), για να γίνει κασέτα «εργασίας», ώστε να έχουν τα μέλη του, μία καθαρή και άρτια μουσική επένδυση για τις παραστάσεις τους.

Αργότερα, ο Μιχάλης Ιερωνυμίδης προσφέρθηκε να πληρώσει τη δαπάνη παραγωγής και να βγάλει πλέον τα τραγούδια του Καραγκιόζη, σε δίσκο βινυλίου!

Κυκλοφόρησε, επίσης, το 1991, με τον τίτλο: «Τα Τραγούδια Του Καραγκιόζη» (Vinyl, LP, Album) RCA, Greece 1991.

Σήμερα, εν τούτοις, τον 21ο αιώνα, η μουσική στον Καραγκιόζη συνεχίζει να «χρωματίζει» ακόμα τις παραστάσεις μας, αλλά δυστυχώς όχι από μία πολυμελή, θα λέγαμε, ορχήστρα, αλλά από σύγχρονες φορητές συσκευές ήχου όπως: CD players, mp3 ή ακόμα και κινητά τηλέφωνα!

Δυστυχώς, πλέον, σε αρκετές περιπτώσεις, η μουσική και το τραγούδι ακούγονται όλο και λιγότερο, καθώς πολλοί συνάδελφοι караγκιοζοπαίχτες τα χρησιμοποιούν από «ανάγκη», χωρίς να κατανοούν την πραγματική τους αξία σε βάθος...

Όπως και να έχει, η ουσία για εμένα παραμένει η ίδια!

Η μουσική στον μπερντέ εξακολουθεί να είναι ένας από τους σημαντικότερους πυλώνες του τέχνης που υπηρετούμε! Ίσως όχι με την παλαιότερη μορφή και σημασία της, αλλά ο ρόλος της παραμένει καθοριστικός για τη ζωντάνια, το συναίσθημα και την αυθεντικότητα του ζωντανού Θεάτρου Σκιών. Του Καραγκιόζη μας!

Δεν υπάρχει πια μαέστρος δίπλα από τον μπερντέ, ούτε κανείς να κατευθύνει την ορχήστρα όπως παλιά... Και όμως!

Ο Καραγκιόζης μας, ως φόρο τιμής στο μαέστρο, που τον «έδωξε» η νέα εποχή, τα mp3 και τα κινητά, που μπήκαν στη ζωή μας, δεν ξεχνά το μόνιμο συνεργάτη του! Τον επικαλείται και ας μην είναι εκεί και τον πειράζει με διάφορα τερτίπια! Ακόμα και τώρα, σε κάθε παράσταση νοερά, στρέφεται προς τα αριστερά της παράγκας, σαν να υπάρχει ακόμα εκεί, και του μιλάει λέγοντας του:

«Μερσί, μαέστρο μου, μερσί και η μύτη σου τουρσί! Υπερευχαριστώ για τον όμορφο σκοπό, που μου έπαιξες! Επίτρεψε μου να σε πλερώσω αύριο μαέστρο, γιατί σήμερα δεν έχω ούτε φιλά, αλλά ούτε και χοντρά... Ναι, ναι! Γράψε τα όλα στις παγωμένες πιστώσεις!».

Τον ευχαριστεί για τη συνεργασία και τον επικαλείται συχνά στο έργο της όποιας παράστασης και ας μην είναι εκεί.

Ας είναι μόνο στη φαντασία του... Να θυμάται τα παλιά!

Τότε που τα караγκιοζοθέατρα, με τον κισσό και το αγιόκλημα, γέμιζαν από τα χαμόγελα και την ψυχή του ελληνικού λαού, ο οποίος ερχόταν εκεί με μόνο σκοπό, την ψυχαγωγία του.

Ήταν ο μόνος τρόπος, για να ξεφύγει από τις δυσκολίες της καθημερινότητας και να ταξιδέψει, με οδηγό τον караγκιοζοπαίχτη και τους συνεργάτες του, στον μαγικό κόσμο των σκιών.

Τιμητική εκδήλωση για τον Βριλησσιώτη караγκιοζοπαίχτη Γιάννη Νταγιάκο

Το Πανελλήνιο Σωματείο Θεάτρου Σκιών αποτελεί το μοναδικό επίσημο φορέα, που εκπροσωπεί τους караγκιοζοπαίχτες, έχοντας επιτελέσει σημαντικό πολιτιστικό και συνδικαλιστικό έργο. Το έτος 2025, συμπληρώνει 100 χρόνια διαρκούς παρουσίας ως σημείο αναφοράς για τον ευρύτερο χώρο των παραστατικών τεχνών.

Στα πλαίσια των επετειακών εκδηλώσεων, την Κυριακή 21 Δεκεμβρίου 2025, το Σωματείο οργάνωσε τιμητική εκδήλωση για τον караγκιοζοπαίχτη και πρώην Πρόεδρο Γιάννη Νταγιάκο.

Ο Γιάννης Νταγιάκος γεννήθηκε το **1968** στην Αθήνα και είχε την τύχη να παρακολουθήσει από κοντά πολλούς караγκιοζοπαίχτες, έχοντας ως κύριο δάσκαλό του τον **Ευγένιο Σπαθάρη** τόσο στον τρόπο παιξίματος, όσο και στη ζωγραφική των φιγούρων και σκηνικών. Διετέλεσε πρόεδρος την περίοδο 1998-2004, ενώ προσέφερε στα κοινά από διάφορες θέσεις των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων. Πρόκειται για έναν από τους σημαντικότερους εκπροσώπους της γενιάς του σε δραματουργικό, ερμηνευτικό και εικαστικό επίπεδο. Ο τιμώμενος παρουσίασε το έργο: **«Τα Χριστούγεννα του Καραγκιόζη»**, στο Πνευματικό Κέντρο Δήμου Βριλησσιών, «Αίθουσα Μουσών», υπό την αιγίδα του Δήμου Βριλησσιών και με είσοδο ελεύθερη.

Λίγα λόγια για την πορεία του Γιάννη Νταγιάκου:

Ξεκίνησε να παίζει επαγγελματικά πολύ νωρίς, από την ηλικία των **14 χρονών** και

είχε την τύχη να βρεθεί δίπλα στους πιο γνωστούς караγκιοζοπαίχτες. Κυρίως όμως έχει επηρεαστεί από τον Ευγένιο Σπαθάρη, τον οποίο γνώρισε από τα παιδικά του χρόνια, τόσο στην τεχνική παιξίματος όσο και στη ζωγραφική φιγούρων και σκηνικών, που σχεδιάζει και κατασκευάζει ο ίδιος. Φιγούρες του έχουν εκτεθεί σε πολλές συλλογικές εκθέσεις, μεταξύ αυτών και του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, του οποίου υπήρξε πρόεδρος.

Έχει δώσει παραστάσεις, κατόπιν ατομικής πρόσκλησης, όχι μόνο σε όλη την Ελλάδα, αλλά και σε Φεστιβάλ του εξωτερικού, όπως στην Αίγυπτο, το Ηνωμένο Βασίλειο, την Κύπρο, την Ιταλία και το Βέλγιο. Παράλληλα, διδάσκει σε σεμινάρια κατασκευής και εμψύχωσης φιγούρας, που απευθύνονται τόσο σε μαθητές/φοιτητές, όσο και σε εκπαιδευτικούς. Ανάμεσα στις συνεργασίες του, ξεχωρίζουν αυτή με το Παιδαγωγικό τμήμα του Πανεπιστημίου Αλεξανδρούπολης, το παιδαγωγικό

περιοδικό «Παράθυρο» (κείμενο-σχέδια-cd), το τμήμα Προσχολικής Αγωγής των Ι.Ε.Κ. ΞΥΝΗ, τη Δημοτική Βιβλιοθήκη Αγίας Παρασκευής και φυσικά το **Σπαθάρειο Μουσείο Δήμου Αμαρουσίου**, του οποίου είναι συνεργάτης. Σημαντικές θεωρούνται επίσης οι συνεργασίες του με τον **Απόστολο Δοξιάδη** στην πρωτότυπη παράσταση για τον εξπρεσιονιστή ζωγράφο **«Τζάκσον Πόλλοκ»** (γκαλερί Ζουμπουλάκη, 1999), την Ντορίνα Παπαλιού στην κυκλοφορία του πρώτου εκπαιδευτικού cd-rom (εκδ. Καστανιώτη, 2001), το **μουσείο Μπενάκη** («Το Ολυμπιακό Καφενείο του 1896», 2003-4), την Πάτρα-Πολιτιστική πρωτεύουσα (2006), αλλά και τον Συνήγορο του Πολίτη (δημιουργία τηλεοπτικού σποτ: «Όχι Σωματική τιμωρία στα Παιδιά», 2009). Στις εκδοτικές του δραστηριότητες, περιλαμβάνονται cd-rom για τον Καραγκιόζη, βιβλία με έργα και σχέδιά του που συνοδεύονται από cd ή dvd (εκδ. Ωρίων, εκδ. Μελωδία), ενώ του έχει ζητηθεί να παρουσιάσει τη δουλειά του σε ποικίλες τηλεοπτικές (δορυφορική EPT, EPT3, ANT1 κ.ά.) και ραδιοφωνικές εκπομπές

και έχει συνεργαστεί στη δημιουργία ελληνικών και ξενόγλωσσων ντοκιμαντέρ. Χάρη στο συλλεκτικό του ενδιαφέρον, διαθέτει μία από τις αξιολογότερες και αντιπροσωπευτικότερες συλλογές με σύνεργα του Θεάτρου Σκιών.

Συμμετείχε, επίσης, στην τηλεοπτική παραγωγή του Σωματείου: **«Και μιλάει και λαλάει», στην EPT-2**

◆ Στην εκδήλωση, διαβάστηκε κείμενο του πρώην Προέδρου του Σωματείου, Πάνου Καπετανίδη:

"Αγαπητέ φίλε και συνάδελφε, Γιάννη Νταγιάκο,

Οι εορταστικές παραστάσεις των Χριστουγέννων δεν μου επέτρεψαν να είμαι σήμερα κοντά σου. Θα ήθελα, όμως, με την παρούσα επιστολή να ανταποδώσω τα όμορφα, ευγενικά και γιομάτα συναίσθημα λόγια, που απηύθυνες στην αντίστοιχη εκδήλωση του Σωματείου μας, που έγινε προς τιμή μου, στη δική μου πόλη, το Κερατσίνι.

Οι δρόμοι μας συναντήθηκαν από πολύ νωρίς, εσύ έφηβος και εγώ νεαρός, πρώτα ηθοποιός και μετέπειτα επαγγελματίας καραγκιοζοπαίχτης.

Αυτοί οι δρόμοι, οι δρόμοι μας, συνέχισαν να συναντώνται στα γραφεία του Σωματείου, στην Σοφοκλέους 58 και μετά στην πλατεία Κάνιγγος, σαν πρόεδροι και μέλη Δ.Σ. του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, που αποτελεί το θεσμικό φορέα που εκπροσωπεί τους επαγγελματίες καραγκιοζοπαίχτες στην Ελλάδα, όπου, εναλλακτικά και για αρκετά χρόνια, επιδιώξαμε και οι δυο τη διατήρηση της παράδοσης του Καραγκιόζη, αλλά και το δημιουργικό εκσυγχρονισμό της τέχνης, με σεβασμό στο λαϊκό της χαρακτήρα.

Στις βασικές κοινές μας επιδιώξεις ήταν η προστασία και προώθηση του Θεάτρου Σκιών, ως άυλη πολιτιστική κληρονομιά, η στήριξη των καλλιτεχνών του χώρου, η διοργάνωση παραστάσεων, φεστιβάλ και εκπαιδευτικών δράσεων, καθώς και η καταγραφή και διάσωση του ρεπερτορίου και της τεχνικής στο σύγχρονο πολιτιστικό τοπίο και η μεταλαμπαδέυσή του στις νεότερες γενιές.

Γιάννη μου, από μένα που βρίσκομαι πια στη δύση της καριέρας μου, σε εσένα που ακόμα έχεις αρκετά χρόνια δράσης, εύχομαι να τα διάγεις ακόμα πιο δημιουργικά, πάντα με υγεία και στεφανωμένα με καλλιτεχνικές επιτυχίες".

**Ο Ταμίας του Σωματείου Σωκράτης Κοτσορές,
μίλησε και αυτός για τον συνάδελφό του Γιάννη Νταγιάκο**

Με τον Γιάννη Νταγιάκο γνωρίστηκα το 1999 στο Σωματείο μας! Είχα παρευρεθεί στην ετήσια Γενική Συνέλευση, ο Γιάννης ήταν πρόεδρος τότε. Εγώ παραβρέθηκα ως παρατηρητής λόγω του ότι ήμουν ανήλικος, μετά από πρόσκληση του κοινού μας φίλου, Γιώργου Μαμάη. Γράφτηκα κάποια χρόνια μετά, το 2004, επί προεδρίας του. Με την πάροδο των ετών γίναμε καλοί φίλοι και κάναμε παρέα. Ώρες επί ωρών συζητήσεις για τους παλιούς που είχε προλάβει, τον δάσκαλο του, Ευγένιο Σπαθάρη, τον Μάνθο Αθηναίο, τον Γιάνναρο, τον Βάγγο που είχα την τύχη να τους γνωρίσω, αλλά και παλιότερους, που δυστυχώς δεν γνώρισα, όπως ο Αβραάμ, ο Μίμης Μόλλας, ο Γιώργος Χαρίδημος και τόσοι άλλοι! Πολλές ιστορίες καταγεγραμμένες στη μνήμη του Γιάννη, που μου τις εξιστορούσε με τόση γλαφυρότητα, πετυχαίνοντας και τις φωνές, που με τόση επιτυχία μιμείται, με τον τρόπο του με ταξίδευε στο παρελθόν, έχοντας την ψευδαίσθηση ότι ακούω τους ίδιους.

Ο Γιάννης είναι επίσης και εξαιρετικός ζωγράφος και δημιουργός, στις ατελείωτες ώρες που κάναμε παρέα, μου έχει φτιάξει εκατοντάδες φιγούρες, χρήσιμα εργαλεία για τις παραστάσεις μου, πολλές παραστάσεις χτίσαμε μαζί, βοηθώντας με τις γνώσεις του για την καλύτερη παρουσίαση τους και τη σκηνοθετική τους αρτιότητα!

Ένα μέρος της μαθητείας μου το οφείλω στον Γιάννη, βοηθώντας και παρακολουθώντας τον σε πάρα πολλές παραστάσεις. Σε σχέση με τους παλαιότερους καραγκιοζοπαίχτες, όπως ο Ευγένιος Σπαθάρης και ο Μάνθος Αθηναίος, οι παίκτες της γενιάς του Γιάννη ήταν ο συνδετικός μας κρίκος σε σχέση με τους παλιούς, μας βοηθούσαν να τους προσεγγίζουμε, λέγοντας μας τους τρόπους και τις συνήθειες τους, αλλά εξηγώντας μας και τη φρασεολογία τους, την οποία δεν καταλαβαίναμε λόγω χάσματος γενεών!

Μεγάλη χαρά και τιμή σε αυτή τη θέση που βρίσκομαι, στο Δ.Σ. του Πανελληνίου Σωματείου Θεάτρου Σκιών, να μιλήσω για τον καλό φίλο και συνάδελφο, αλλά και να τον τιμήσουμε για την πολυετή του προσφορά στην τέχνη μας!

Στην παραγωγική ηλικία που βρίσκεται, έχει πολλά να προσφέρει ακόμα!

Καλή διασκέδαση!

Θα απολαύσετε μια άρτια παράσταση!

«Ένα τραγούδι για τα Χριστούγεννα» Χριστουγεννιάτικο χορωδιακό αντάμωμα στον Δήμο Βύρωνα

Ο Δήμος Βύρωνα πραγματοποίησε, την
Δευτέρα 15 Δεκεμβρίου 2025, στο Δημοτικό

Κινηματοθέατρο Νέα

Ελβετία το καθιερωμένο
χορωδιακό αντάμωμα με τίτλο:
«Ένα τραγούδι για τα Χριστούγεννα».

Η φετινή εκδήλωση φώτισε τη
μουσική παράδοση του Δωδεκαημέρου
μέσα από κάλαντα, ήχους και μελωδίες,
που συνδέουν τη συλλογική μνήμη
με τη σύγχρονη γιορτινή εμπειρία.
Το πρόγραμμα αντλεί έμπνευση από
έθιμα και χριστουγεννιάτικες πρακτικές
διαφορετικών περιοχών της χώρας,

προσφέροντας στο κοινό μια
περιεκτική εικόνα του ελληνικού
μουσικού πολιτισμού.

Συμμετείχαν οι χορωδίες:
Πανελλήνιος Σύλλογος «Η
Ρωμιοσύνη».

Σύλλογος Ποντίων Καρέα
Βύρωνα.

Ένωση Μικρασιατών Θηβών.
Σχολή Βυζαντινής και
Παραδοσιακής Μουσικής «Εν Ωδαίς».

Στην εκδήλωση, συμμετείχε και
τιμήθηκε το Θέατρο Σκιών «Μπαλούρδος», προσθέτοντας μια αυθεντική πινελιά
λαϊκού θεάματος, που ενίσχυσε τη φυσιογνωμία της βραδιάς. Το «ΘΕΑΤΡΟ
ΣΚΙΩΝ ΜΠΑΛΟΥΡΔΟΣ» το γνωρίζουν και αγαπάνε μικροί και μεγάλοι, αφού εδώ
και 33 χρόνια δίνει δωρεάν παραστάσεις στα «ΞΥΛΙΝΑ» (Καισαριανή).

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ 1 ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ

Η ΨΑΡΟΒΟΥΛΑ
ΤΟΥ ΚΑΡΑΧΚΙΩΣΗ
ΚΤΙΡΙΟ ΠΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝ 66 ΘΗΒΕΙΟ
ΠΑΡΑΒΤΑΞΗ 3-1-2026
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ο ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ 2

ΜΑΣ ΣΤΕΛΝΕΙ

Ο Καραγκιόζης θα κάνει
Δωρο για χαλοπούλα
Παράσταση 3-1-2026
Τρέξατε.. Μηνη-Μεχάρι

3-1-2026

Καραγκιόζης
Φούρναις

ΔΡΑ
12

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΜΕΛΙΝΑ Θ
ΔΗΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Χαριδής

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΦΑΡΜΑΚΟΠΕΙΟΣ

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ
ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ & ΕΙΡΗΝΙΚΟ

2026

